

DE LINGUA HEBRAICA.

ATque hîc primùm se nobis offert, ut quæ ad linguam Hebraicam non unâ ratione pertineat, celebratissima illa linguarum (ita vulgò vocant, quod sacer stylus, *lingua*, *labii*, *sermonum* confusionem; de quo postea pluribus:) confusio, quæ turris Babylonicæ conditoribus, justo manifestoque Dei iudicio, sed occulto modo inflicta est. Sunt autem multa in hac historia, de quibus inter doctos jam olim, & nunc controvertitur, non minore ferè iudiciorum & dubiorum, si singula expendantur, varietate; quàm fuisse illam linguarum ex hâc confusione ortarum varietatem pleriq; sanciant. Ego quidem certè in iis, quæ Pererius super his pridem commentatus est, libenter acquiesco; nec adhuc vidi, quanquam multi post illum aggressi sunt, qui plura aut certiora afferret.

B

ferret.